

Zsidó Ferenc

Laska Lajos hétköznapi kalandjai (egypercesek)

A karthausi

Laska Lajos egyszer megelégtelte azt, hogy legtöbbször, ha megszólal, az emberek megbotránkozva, értetlenül néznek rá, esetleg vigyorognak. Elhatározta, ezután hallgatni fog. Így is tett, összeszorított szájjal.

Az emberek megbotránkozva, értetlenül néztek rá, esetleg vigyorogtak.

A világpolgár

Laska Lajos rémeslepényt falt a sötét kamrában. Nem sokat nyammogott, lenyomta kettőből. A lepény műanyag lisztből készült, környezetbarát kutyasampon-öntettel. Az újrafelhasználhatóság jegyében.

Az egerek toporzékoltak, pedig inkább örülniük kellett volna.

Laska megtörölte száját, s mit sem sejtve kisomfordált. A jóllakottság büszke tudatával böfögött föl az égbe. Igazi nyertesként, modern világpolgárként. Egy új alapanyagú társadalom kötőelemeként.

Aztán újabb és újabb termék készült. És mindig akadt egy Laska, aki bevette.

Fogkrém-reveláció

Laska és párja több ízben összekapott a fogkrémhasználaton. Laska ugyanis a tubus végétől szerette kinyomni a krémet, hosszan fölpréselve, akkurátusosan, a párja viszont a tubus „nyakától”, amolyan fojtósan. Néhányszor próbálták meggyőzni a másikat módszere helytelenségéről — sikertelenül. Történt egyszer, hogy ezt szóba hozták egy baráti pár előtt, mire azok bevallották, náluk is ugyanaz a helyzet. Ezen Laskáék elgondolkodtak, majd vérszemet kapva még jó néhány ismerősüket meg-

kérdezték. Az eredmény meglepte őket: a probléma a párok kilencven százalékánál fennállt (a fennmaradó tíz százalék külön fogkrémet használt). Laskák megértették, hogy ez akkor törvényszerűség; mondhatni eleve elrendeltetett. Ebben megnyugodva már csöppet sem bosszantotta őket a dolog.

Hatás alatt

Laskát megnyomták, hogy változzon — bár egy ékezet erejéig.

Mi mást tehetett hát, kilépett. És nyomasztó óriások nyomultak, gyanús nyomokat hagyva az égmi egymáson: itt egy anakreoni verssor, tovább egy paralelopipedon, eltájolt szív-paraméterek. Gomolyogtak, összekeveredtek a zagyváló angyalokkal, s így keletkeztek anakreoni angyalparaméterek, zagyváló paralelopipedonok, eltájolt szív-verssorok.

Így Laska mi mást tehetett, behúzódott. És röpke repkény repült a redőnyök réseiben rendületlenül. Befolyta a házat, s ebből Laskának is okulni kellett. Ropogtak az ablakok, záporeső ülte meg őket. Repkény, záporeső, röpke repkény, repke röpkeny, repkényzáporeső kalamajkjából kikerülni nem tudott. Éljen az emberi szabadság!, kiáltotta hát bőszen.

SZIROM ÉS VÍZCSEPP
(B. Gyűjtő József fotója)

Székely-Benczédi Endre

Fejreálltan

Elmeszégényítő minden
ami fent van
a fejreálltnak.

Lábainak könnyebb
ami lent,
mert fejével nem tehet
már semmit,
de lábaival
csillagot cselez.

Örökölt ösztöne a lépés,
ha sziklaperemre áll,
hát akkor is!

Feje tetején csak
a gravitáció öltött testet,
lábujjain a csillagok,

amiket vágyaknak
nevezett, mert földi
létebe nem valók.

